प्रनुद् Adj. Suçr. 1,200,19. 228,3 fehlerhaft für प्रणुद्.

प्रनृत्त n. *Tanz* Mârk. P. Einl. 2 (प्रनृत्य gedr.).

प्रनृत्य Adj. und n. oft fehlerhaft für प्रनृत्त.

प्रनृत्यवत् MBh. 3,6087 fehlerhaft für प्रनृत्तवत्.

प्रपक्व Adj. *entzündet* (in medic. Bed.).

1. प्रपक्ष m. *Flügelspitze* (auch eines in Vogelgestalt aufgestellten Heeres).

2. प्रपक्ष 1) Adj. *die Flügelspitze* (eines in Vogelgestalt aufgestellten Heeres) *bildend*. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Kṛshṇa VP. 5,32,2.

प्रपञ्च m. 1) *eine grössere oder geringere Anzahl, Mannichfaltigkeit*. प्रपञ्चास्य Adj. wohl *mannichfache Gesichter habend* Hemâdri 2,*a*,99,13. — 2) *Ausführlichkeit, eine weitere Ausführung von* (Gen. oder im Comp. vorangehend). प्रपञ्चेन und प्रपञ्चतस् *ausführlich*. — 3) *eine von den vielen Erscheinungsformen, eine Art —, eine Form von* (Gen.), *Erscheinung* überh. Vikramâñkaḱ. 16,22. — 4) *Anhängsel aller Art*. — 5) in der Philosophie *die Welt der Erscheinungen*. — 6) in der Rhetorik *gegenseitige unwahre Lobhudeleien*. — 7) in der Dramatik *ein Lachen erregender Dialog*. — 8) *enklitisch nach einem Verbum fin. — Nach den Lexicographen = आडम्बर, विपर्यास (= वैपरीत्य, भ्रम, माया) und विप्रलम्भन oder प्रतारण.

प्रपञ्चक 1) Adj. (f. °ञ्चिका) *a*) *vermannichfaltigend*. विश्व° Hemâdri 2,*a*,99,13. — *b*) *weiter ausführend, ausführlich auseinandersetzend*. — 2) f. °ञ्चिका N. pr. einer Jogini Hemâdri 2,*a*,99,16.

प्रपञ्चन n. *eine weitere Ausführung, ausführlichere Besprechung, weitläufige Auseinandersezzung*.

प्रपञ्चबुद्धि 1) Adj. *verschlagen, verschmitzt*. — 2) m. N. pr. eines Mannes.

प्रपञ्चमिथ्यात्वानुमान n. und °खण्डन n. Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.

प्रपञ्चय् 1) *weiter ausführen, ausführlich auseinandersetzen, — vortragen*. — 2) *in einem falschen Lichte erscheinen lassen*.

प्रपञ्चसार m., °विवरण n., °विवेक m., °व्याख्या f. (Opp. Cat. 1) und °संग्रह m. (ebend.) Titel von Werken.

प्रपण् m. *Handel, Tausch*.

प्रपतन n. 1) *das Davonfliegen*. — 2) *das Fallen, Hinabstürzen* (Gaut.), *Niederstürzen, Stürzen von* (Abl. oder im Comp. vorangehend), *in* (Loc. oder im Comp. vorangehend). विद्युत्° *das Fallen eines Blitzes* 232,17. — 3) **ein jäher Felsen*.

प्रपत्ति f. *fromme Hingebung* Çând. 9.

प्रपत्युपाधित्वनिषेध (!) m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

1. प्रपथ् m. 1) *Weg, Reise* RV. 1,166,9. — 2) *Weg, Strasse*. Am Ende eines adj. Comp. f. आ.

2.* प्रपथ Adj. *lose, locker*.

प्रपथिन् 1) Adj. *wandernd*. Superl. प्रपथित्तम *stets auf der Wanderschaft seiend*. — 2) m. N. pr. eines Mannes.

प्रपथ्य 1) Adj. *auf Strassen befindlich, ein Geleitsmann auf Wegen*. — 2) * f. आ = पथ्या *Terminalia Chebula* oder *citrina*.

1. प्रपद् f. 1) *Weg*. — 2) *Eintritt*, Bez. *der Sprüche* भूः प्र पद्ये भुवः प्र पद्ये u. s. w. (Taitt. Âr. 2,19).

2. प्रपद् f. *Vordertheil des Fusses*.

प्रपद् n. *Vorderfuss*, so v. a. *der vordere Theil des Fusses, Fussspitze*.

प्रपदन n. *das Eintreten* (Vaitân.), — *in* (im Comp. vorangehend). Vgl. अवस्तात्प्रपदन.

प्रपदम् Adv. Bez. *einer Recitationsweise, bei welcher, ohne Rücksicht auf Versbau und Worte, Verse in Stücke von gleicher Silbenzahl geschnitten und in die Zwischenräume Einschaltungen von Formeln gebracht werden, in welchen das Wort* प्रपद्ये *vorkommt*.

*प्रपदीन Adj. fehlerhaft für आप्रपदीन.

प्रपन्नगतिदीपिका f. und प्रपन्नपारिजात m. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

प्रपन्नपाल m. *Beschützer der um Schutz Bittenden* (Kṛshṇa).

प्रपन्नमालिका f. Titel eines Werkes.

प्रपन्नलक्षण n. desgl. Opp. Cat. 1.

*प्रपन्नाड m. *Cassia Tora*.

प्रपन्नामृत n. Titel eines Werkes.

*प्रपर्ण Adj. *dessen Blätter abgefallen sind*.

प्रपलायन n. *das Fliehen, Flucht*.

प्रपलायिन् Adj. *fliehend, die Flucht ergreifend*.

*प्रपलाश Adj. *dessen Blätter abgefallen sind*.

*प्रपवण und *प्रपवन n. *das Reinigen, Läutern*.

*प्रपवनीय Adj. *zu reinigen, zu läutern*.

प्रपा f. 1) *Tränke, Brunnen, ein Schuppen, in dem Reisende Wasser antreffen*. — 2) *ein Wasserzufluss* (zu einem Teich u. s. w.).

प्रपाक m. 1) *das Reifwerden* (eines Geschwürs u. s. w.). — 2) *Verdauung* Karaka 6,18. — 3) wohl *ein best. Fleischtheil des Opferthieres*.

प्रपाठ und °क m. *Lection*, Bez. von *Unterabschnitten* in vielen Büchern.

प्रपाण n. 1) *Tränke, Trank* in अप्रपाण (Nachtr. 3) und सुप्रपाण. — 2) = प्रपान 2).

प्रपाणि m. *Vorderarm* Râgân. 18,39. Karaka 3,8.

प्रपाणिक m. dass. Karaka 3,8.

प्रपाण्डु und °र Adj. *sehr —, blendend weiss*.

प्रपात m. 1) *eine Art Flug*. — 2) *das Hervorstürzen, Hervorspringen*. — 3) **Ueberfall*. — 4) *das Aufbrechen, Davoneilen, Fortgehen*. — 5) *Sturz, Fall, — von* (Abl. oder im Comp. vorangehend), *in* (Loc. oder im Comp. vorangehend). — 6) *das Ausfallen* (der Haare). — 7) *Ergiessung* (des Samens). — 8) *das Fallen* des Auges, des Blickes auf Etwas. — 9) *eine steile Felswand, Abgrund*. — 10) **Ufer*. — 11) **Wasserfall*.

प्रपातन n. 1) *das Fallenmachen, Niederwerfen, zu Boden Werfen*. — 2) *das Richten —, Wenden* (des Auges) in अव°.

प्रपातम् Absol. *herabstürzend* MBh. 1,92,9.

*प्रपातिन् m. *Berg, Fels*. — प्रपातिनोपस्तरणान् MBh. 7,1571 fehlerhaft für प्रपातितो°.

*प्रपाय m. *Weg*.

प्रपाद् m. in अप्रपाद्.

*प्रपादिक oder *प्रपादीक m. *Pfau*.

प्रपाण्डुक Adj. *vorzeitig abgehend* (Fötus) TS. 5,6,9,1. Kâṭh. 19,11. Vgl. अप्रपाण्डुक.

प्रपान n. 1) *das Trinken, Schlürfen*. — 2) *der untere Theil der Oberlippe beim Pferde*.

प्रपानक n. *Sorbet* Bhâvapr. 2,27.

प्रपापालिका (176,28. Vikramâñkaḱ. 10,80. 13,9. 10. 18,84) und °पाली f. (Spr. 7653) *die Aufseherin über eine Tränke, — in einem Schuppen, wo Wasser gereicht wird, Brunnenwärterin*.

*प्रपापूरण n. *das Füllen einer Tränke, das mit Wasser Versehen einer* Prapâ. Davon *°पूरणीय Adj. *dazu dienend*.

प्रपामण्डप m. *ein Schuppen, in dem Reisende Wasser antreffen*, Vikramâñkaḱ. 10,80.

*प्रपायिन् Adj. von पा mit प्र.

प्रपालक m. *Behüter, Beschützer*.

प्रपालन n. *das Hüten, Schützen*.

*प्रपालिन् m. Bein. Baladeva's.

*प्रपावन n. *Lustwald*.

प्रपितामह und प्रपितामह (AV.) 1) m. *Urgrossvater*. Auch Bez. Brahman's und Kṛshṇa's. Pl. *Urgrossväter, Ahnen*. — 2) f. प्रपितामही *Urgrossmutter von väterlicher Seite*.

प्रपितव्य m. *Grossoheim von väterlicher Seite*.

प्रपित्व n. 1) *Weggang*. — 2) *Flucht, Rückzug*. — 3) *ein zurückgezogener Ort, recessus*. — 4) *Rückgang des Tages, Abend*.

प्रपित्सु Adj. *verlangend* 1) *sich zu stürzen in* (Loc.). — 2) *zu betreten* (einen Weg, Acc.) Kir. 1,9.